

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudců Tomáše Kocourka a Viktora Kučery v právní věci žalobkyně: **D. J.**, zastoupené obecným zmocněncem JUDr. P. J., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, Praha 5, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní v řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci, pod sp. zn. 72 Ad 26/2023,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci, JUDr. Martina Radkova **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, pod sp. zn. 72 Ad 26/2023.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně podala u Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci, žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2023, kterým žalovaná změnila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že žádost o obnovu řízení se zamítá.

[2] Po doručení informace o přidělení věci do soudního oddělení 72 Ad, jehož specializovaným samosoudcem je JUDr. Martina Radkova, vznesla žalobkyně vůči této soudkyni námitku podjatosti, kterou odůvodnila tak, že tato soudkyně rozhodovala v předchozím soudním řízení sp. zn. 72 Ad 47/2021, v němž rozhodla rozsudkem ze dne 23. 2. 2023 č. j. 72 Ad 47/2021-85.

[3] JUDr. Martina Radkova se k uvedené námitce vyjádřila tak, že se necítí podjatá, k účastníci a jejímu zástupci nemá žádný vztah a zná je pouze ze služebního styku. Nejsou jí známy okolnosti, které by ji z projednávání a rozhodnutí ve věci vylučovaly, ani důvod, pro který by bylo možné pochybovat o její nepodjatosti.

II. Právní posouzení Nejvyššího správního soudu

[4] Nejvyšší správní soud shledal, že námitka podjatosti není důvodná.

[5] Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), podle kterého jsou soudci *„vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“*

[6] Dle žalobkyně je důvodem podjatosti skutečnost, že JUDr. Radkova rozhodovala v předchozím soudním řízení.

[7] Již ze samotného znění § 8 odst. 1 s. ř. s. ovšem plyne, že způsob rozhodování soudce v jiných věcech není důvodem pro jeho vyloučení pro podjatost. Soudce je povinen každou věc posuzovat individuálně. Pravidlo, že soudce je vyloučen, projednával-li věc v předchozím soudním řízení, se týká instančního přezkumu. Není možné, aby například v řízení o kasační stížnosti rozhodoval tentýž soudce, který vydal rozsudek kasační stížností napadený. Takto je § 8 odst. 1 s. ř. s. konstantně vykládán i judikaturou Nejvyššího správního soudu. Například z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. 53/2004 Sb. NSS, plyne: *„Podíl soudce na rozhodování v „předchozím soudním řízení“ ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., který zakládá důvod pro jeho vyloučení, se týká rozhodování soudce ve stejné věci u soudu nižšího stupně; „předchozím soudním řízením“ tak není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.“* (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 6 Ads 123/2007-53).

[8] Námitka žalobkyně tedy neobsahuje žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., a ani ze soudního spisu včetně vyjádření soudkyně neplyne nic, co by mohlo založit pochybnost o její nepodjatosti.

[9] Proto Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že vznesenou námitku podjatosti neshledal důvodnou.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 30. srpna 2023

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu